

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 711-V-3362-P-252-19/22-20-5

PREMJENO: NEPOSREDNO - PRIDANO POŠTI

..... dana 02-03-2022. 20.....

Poslovni broj: Usl-3666/21-5

Prilogu. Primjeraka ..... 1. Prilogu -

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Kristini Senjak Krunić uz sudjelovanje Valentine Pergar, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice Lore Vidović, koju zastupa opunomoćenik Božidar Husajina, odvjetnik u Zagrebu, Ulica Pavla Hatza 10, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/3, radi sukoba interesa, 10. veljače 2022.,

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, broj: 711-I-1870-P-252-19/21-16-19 od 1. listopada 2021.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenom odlukom tuženika BROJ: 711-I-1870-P-252-19/21-16-19 od 1. listopada 2021. utvrđeno je da je tužiteljica korištenjem službenog automobila Ureda pučke pravobraniteljice u razdoblju od 23. srpnja do 16. kolovoza 2019. u privatne svrhe počinila povredu članka 7. točke c) Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj 26/11., 12/12., 126/12., 48/13. i 57/15. dalje ZSSI-a) (točka I. izreke). Za povredu ZSSI-a, opisanu pod točkom 1. izreke Odluke, tužiteljici je izrečena sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a, obustavom isplate dijela neto mjesečne plaće u iznosu od 4.000,00 kn, koja će se izvršiti u 4 jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000,00 kn (točka II. izreke).

2. Tužiteljica u tužbi ukazuje na povredu članka 39. ZSSI-a, jer je od nje tuženik mogao zahtijevati obavijesti i dokaze tek nakon donošenja odluke o pokretanju postupka 12.11.2020., a oni su zatraženi prije. Ističe da je u trenutku pokretanja postupka tuženik pogrešno smatrao da spada u II. ili III. skupinu dužnosnika koji imaju pravo koristiti službeni automobil srednje ili niže klase, sa ili bez službenog vozača isključivo za službene potrebe prema Odluci Vlade Republike Hrvatske o uvjetima korištenja službenih automobila, mobilnih telefona, redovnih zrakoplovnih linija, poslovnih kreditnih kartica, sredstava reprezentacije te načinu odobravanja službenih

putovanja od 20. travnja 2016. godine (Narodne novine, broj: 37/16. dalje Odluka Vlade RH). Međutim, naknadno je učinjeno nespornim da nije postupala diskrecijski prilikom donošenja Odluke o korištenju službenih automobila, mobilnih telefona, redovnih zrakoplovnih linija, poslovnih kreditnih kartica, sredstava reprezentacije broj P.P.U.31-75-16/15-5 od 6. srpnja 2016. kojom se svrstava u I. skupinu dužnosnika Ureda pučkog pravobranitelja. Također ukazuje da je tuženik uvažio činjenicu da je pučka pravobraniteljica dužnosnik I. vrste i da kao takva sukladno Odluci Vlade RH i Smjernicama za upravljanje voznim parkom iz ožujka 2017. ima pravo na korištenje službenog vozila 24 sata za potrebe tijela. Nejasni su joj razlozi donošenja osporene odluke obzirom da je racionalno raspolagala sa službenim vozilima u vlasništvu Ureda pučkog pravobranitelja. Iznosi da je obrazloženje osporenog rješenja vrlo kratko, paušalno, ničim potkrijepljeno i u cijelosti neutemeljeno u pozitivnom zakonodavstvu. Smatra da je postupanje tuženika suprotno članku 28. ZSSl-a, osobito jer je u toku obavljanja svoje dužnosti bila izložena stalnim i neutemeljenim kritikama vladajućih političkih struktura, pa čak i političkom progonu. Netočnim smatra utvrđenje tuženika da je u razdoblju od 23. srpnja do 16. kolovoza 2019., prilikom boravka na Visu koristila godišnji odmor, jer je tada na Visu neprekidno radila te obavljala svoje službene poslove i zadatke, u prilog čemu je priložila dokaze u vidu poruka elektroničke pošte i slika zaslona aktivnosti u medijima i na društvenim mrežama koje datiraju upravo iz tog razdoblja. Neprijepornim smatra da je obavljala svoje dužnosti i zadaće u manjem opsegu nego inače, ali je isto tako bila spremna, a što je kao visoko pozicionirani dužnosnik i morala biti, u bilo kojem trenutku sjesti u automobil i otići u Zagreb ili u bilo koje drugo mjesto u kojem bi nastala potreba za njezinom prisutnošću. Notorno je prema mišljenju tužiteljice kako visoko pozicionirani dužnosnici faktički ni nemaju godišnji odmor, jer moraju stalno biti na raspolaganju i aktivno djelovati za korist građana Republike Hrvatske. Činjenica da se nalazila na Visu također ne znači da je zanemarila svoj posao, iako je radila u smanjenom opsegu. Vrlo joj je teško procijeniti koliko je vremena provedeno izvan službene svrhe u tom promatranom periodu. Upravo je zato, a u želji da na neki način kompenzira to što je radila u smanjenom opsegu, podmirila troškove goriva za korištenje službenog automobila u tom razdoblju, a kojim činom je pokazala racionalnost u odnosu na troškove koji bi nastali za državni proračun, a sve u dobroj vjeri i s najboljom namjerom. Smatra upitnim koliko se na Visu može koristiti službeno vozilo obzirom da se tamo nalazi nekoliko kraćih prometnica koje spajaju malo veća mjesta na otoku. Napominje da je minimalno koristila predmetno vozilo te da je ostala u Zagrebu, vjerojatno bi napravila u ta tri tjedna znatno više kilometara nego što je napravila na relaciji od Zagreba do Visa i natrag. Osim toga, tada gorivo zasigurno ne bi platila sama čime bi neprijeporno nastali veći troškovi tog vozila za državni proračun u tom vremenskom razdoblju. Dodaje da je vrlo rijetko koristi vozača, iako je na njega ima pravo, te je većinu svojih obveza obavljala tako da je sama vozila auto, a pogotovo vozača nije koristila u predmetnom vremenskom periodu. Ističe da je tuženik u sličnim situacijama, a u odnosu na neke druge dužnosnike kao što su Jasenka Auguštan-Pentek, gradonačelnica Grada Zlatara i Ivan Hanžek, gradonačelnik Grada Zaboka za koje su očito također postojale nekakve prijave u smislu načina korištenja službenog automobila, donosio odluke o tome da se postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv njih neće niti pokrenuti, unatoč tome što se radi o dužnosnicima koji su očito niže rangirani u odnosu na nju. Predlaže da Sud poništi osporenu odluku te naloži tuženiku da tužiteljici naknadi troškove ovog postupka.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu prvenstveno predlaže Sudu postupiti temeljem članka 30. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10.,

143/12., 152/14. i 94/16., 29/17. i 110/21. dalje ZUS) te odbaciti tužbu, obzirom da je osporena odluka dostavljena osobno tužiteljici 9. studenog 2021., odnosno njezinom opunomoćeniku 10. studenog 2021, a Sudu je predana 13. prosinca 2021. dakle, nakon proteka roka od 30 dana. U cijelosti osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva te ističe da ostaje kod svih utvrđenja i pravnih tumačenja iznesenih u obrazloženju osporavane odluke. Mišljenja je da tužiteljica ne razlikuje poziv za dostavom činjenica i dokaza, iz članka 39. stavka 5. ZSSI-a. u odnosu na poziv za davanje očitovanja dužnosnika nakon pokretanja postupka iz članka 39 stavka 3. ZSSI-a. Ističe da nije prije pokretanja postupka zatražio osobno očitovanje tužiteljice pozivom na odredbu članka 39. stavka 3. ZSSI-a, kako to pogrešno tumači tužiteljica, već je to učinio temeljem članka 39. stavka 5. ZSSI-a, zatraživši službenu dokumentaciju Ureda pučkog pravobranitelja. Iznosi da je tužiteljičino osobno očitovanje, temeljem članka 39. stavka 3. ZSSI-a, zatraženo tek nakon pokretanja postupka. Stoga osporava navode tužiteljice da su grubo povrijeđene postupovne odredbe ZSSI-a. Upućuje da su razlozi pokretanja postupka protiv tužiteljice jasno navedeni u obrazloženju. Iznosi da je na temelju očitovanja tužiteljice, zatraženo očitovanje Ministarstva pravosuđa i uprave, u svrhu donošenja pravilne i zakonite odluke te je konačna odluka donesena na temelju svih utvrđenih činjenica i pribavljenih dokaza, što je razvidno iz njenog obrazloženja. Odbacuje da bi svrha vođenja postupka bilo stigmatiziranje tužiteljice i sve navode vezano za maliciozno postupanje te sumnju u njegovo zakonito postupanje. Napominje da je on neovisno i samostalno državno tijelo koje obavlja poslove iz svog djelokruga rada i nadležnosti, određenih odredbama ZSSI-a, a svrha njegovog postupanja je specijalna i generalna prevencija i edukacija s ciljem sprječavanja sukoba interesa odnosno sprječavanje kršenja svih obveza, ograničenja i zabrana propisanih ZSSI-em. Ukazuje da tužiteljica tijekom upravnog postupka i spora ne navodi razloge zbog čega je svoje poslove obavljala izvan sjedišta Ureda pučkog pravobranitelja, koji se nesporno nalazi u Zagrebu, niti navodi da bi njezino putovanje bilo povezano s potrebama tijela. Pozivajući se na dopisu Pučkog pravobranitelja broj P.P.U.-31-38-101/19-14-4 od dana 2. listopada 2019., iznosi kako je pučka pravobraniteljica krajem srpnja i početkom kolovoza koristila navedeni automobil izvan službenih potreba, bez službenog vozača, između ostaloga vodeći računa i o tome da je ranijih godina postojala potreba za prekidanjem godišnjeg odmora radi službenih potreba. Također se poziva na dopis Pučkog pravobranitelja Broj P.P.U.-31-38-101/19-14-4 od 20. prosinca 2019. i uz njega priložene putne naloge na radnim listovima za 2019. za predmetno razdoblje, te zaključuje da je pučka pravobraniteljica dužnosnik 1. vrste i da kao takva sukladno Odluci Vlade RH i Smjernicama za upravljanje voznim parkom iz ožujka 2017. godine ima pravo na korištenje službenog vozila 24 sata za potrebe tijela. Međutim, u konkretnom slučaju je tužiteljica kao dužnosnica službeni automobil od 23. srpnja do 16. kolovoza 2019. koristila za potrebe godišnjeg odmora, jer ne postoji nikakva dokumentacija koja bi ukazivala drukčije. Sama činjenica da je tužiteljica u tom razdoblju elektronički obavljala određene zadatke vezane uz posao, prema mišljenju tuženika nikako ne predstavlja obavljanje poslova izvan radnog mjesta, jer ga za te poslove dužnosnica nije morala napuštati. Mogao bi prihvatiti da je tužiteljica obavljala te poslove kada bi iz putnih naloga za predmetno razdoblje i druge dokumentacije (npr. pozivno pismo organizatora za neku manifestaciju), proizlazilo da je dužnosnica sudjelovala u nekoj edukaciji ili konferenciji, što ovdje nije utvrđeno. Okolnost da je u promatranom razdoblju postojala mogućnost da se tužiteljica vrati na mjesto rada u slučaju prijekne potrebe, ne može opravdati činjenicu da je koristila službeni automobil skoro tri tjedna na Visu i to tijekom razdoblja i u trajanju kada se uobičajeno koristi godišnji odmor. Ne smatra relevantnim niti provjerljivim navode da se na Visu nije imala gdje voziti te da

bi boravkom u Zagrebu s vozilom prešla više kilometara nego na relaciji Zagreb-Vis i natrag zbog čega bi nastali veći troškovi za državni proračun. Vezano za refundiranje troškove goriva za korištenje službenog automobila, iznosi da nije uobičajeni postupak korisnika službenog vozila te upućuje na to da se radilo o korištenju službenog automobila za privatne potrebe tijekom godišnjeg odmora, kao i da je tužiteljica toga bila svjesna, jer u suprotnom slučaju ne bi podmirila navedene troškove radi korištenja za službene potrebe. U odnosu na odluke donesene u predmetima protiv dužnosnice Jasenke Auguštan Pentek i dužnosnika Ivana Hanžek na koje se poziva tužiteljica, iznosi da se radilo o različitim činjeničnim situacijama i nije se došlo do saznanja iz kojih bi proizlazilo da je postupanjem dužnosnika došlo do moguće povrede odredbi ZSSI-a. Predlaže Sudu da, primjenom relevantnih odredbi ZUS-a, donese presudu kojom se odbija tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan u cijelosti, kako u pogledu poništavanja odluke tuženika tako i traženih troškova upravnog spora.

4. Tijekom postupka Sud je izvršio uvid u sudski spis i spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu.

5. Uvodno valja napomenuti da je predmetni spor riješen bez rasprave, na temelju članka 36. stavka 1. točke 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21, u daljnjem tekstu ZUS), obzirom da stranke u tužbi ili u odgovoru na tužbu, nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave, a Sud nalazi da su u ovom sporu činjenice bitne za donošenje odluke nesporne.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Prije svega valja reći da tuženik neosnovano prigovara da je tužba podnesena izvan propisanog roka. Ovo iz razloga što je iz spisu priložene dostavnice razvidno da je osporeno rješenje opunomoćeniku tužiteljice uredno dostavljeno 10. studenog 2021. Kraj činjenice da je tužba podnesena 9. prosinca 2021., a uzimajući u obzir da je člankom 24. stavkom 1. ZUS-a propisano da se tužba podnosi sudu u roku od 30 dana od dostave osporene pojedinačne odluke, tužba tužiteljice podnesena je pravovremeno. Slijedom navedenog Sud je pristupio ocjeni zakonitosti osporenog rješenja.

8. U konkretnom slučaju je nesporno da je tijekom upravnog postupka utvrđeno uzimajući u obzir odredbe Odluke Vlade RH i Smjernice za upravljanje voznim parkom koje je u ožujku 2017. te mišljenje Ministarstva pravosuđa i uprave Republike Hrvatske izneseno u dopisu KLASA: 701-01/21-01/788, URBROJ: 514-02-03-01-01/06-21-02 od 9. lipnja 2021., da tužiteljica kao pučka pravobraniteljica nije postupala diskrecijski prilikom donošenja Odluke o korištenju službenih automobila, mobilnih telefona, redovnih zrakoplovnih linija, poslovnih kreditnih kartica, sredstava reprezentacije broj P.P.U.31-75-16/15-5 od 6. srpnja 2016. (dalje Odluka o korištenju službenih automobila) kojom se svrstava u 1 skupinu dužnosnika Ureda pučkog pravobranitelja. Također je nesporno da tužiteljica kao dužnosnica u skladu s Odlukom o korištenju službenih vozila koristi službeni automobil srednje klase sa ili bez službenog vozača.

8.1. Među strankama je sporno je li tužiteljica kao pučka pravobraniteljica u skladu s Odlukom o korištenju službenih automobila u razdoblju od 23. srpnja do 16. kolovoza 2019. koristila službeni automobil Ureda pučke pravobraniteljice u privatne svrhe.

8.2. Prema podacima spisa predmeta (dopisa Pučkog pravobranitelja od 02.10.2019. i 20.12.2019.) putni radni list za srpanj i kolovoz 2019. godine predstavlja evidenciju korištenja službenim vozilom u službene svrhe, koji se redovito popunjavaju za svako korištenje automobila, a obveza ispunjavanja putnih naloga postoji samo za službena putovanja dulja od 30 km. U dostavljenim putnim radnim listovima za 2019.

godine za datume od 13. srpnja do 20. kolovoza u rubrici „ime i prezime vozača i ostalih osoba u vozilu“ navedeno je ime ispod tužiteljica, dok je u rubrici „relacija-pravac kretanja“ navedeno mjesto Zagreb-vis-Zagreb, a ispod istoga gradska vožnja. U predmetnom razdoblju tužiteljica je troškove goriva podmirila osobno, a vezano za troškova cestarine prema ispisu prolaza svih ENC uređaja razvidno kako su oni korišteni isključivo vezano uz putne naloge, no ti putni nalozi nisu vezani za automobil koji je koristila tužiteljica. Tijekom navedenog razdoblja u računovodstvu Ureda pučke pravobraniteljice nije zabilježen niti jedan drugi trošak vezano uz korištenje službenih automobila. Korištenje automobila izvan službenih potreba odnosi se na dolazak i odlazak s posla pučke pravobraniteljice kada je to bez službenog vozača, što se u evidenciju upisuje kao gradska vožnja, navodi se u dopisu.

9. Člankom 7. točke c) ZSSI-a propisano je da je dužnosnicima zabranjeno zlouporabiti posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti.

9.1. Prema članku 4. Odluke o korištenju službenih vozila propisano da Pučki pravobranitelj ima pravo na korištenje službenog osobnog automobila srednje klase sa ili bez službenog vozača.

9.2. Člankom 6. iste Odluke propisano je da se službeni automobil sa službenim vozačem koristi izvan sjedišta Ureda pučkog pravobranitelja isključivo za službena putovanja temeljem putnog naloga.

10. Slijedom citiranih odredbi, prema ocjeni Suda pravilno je tuženik uzimajući u obzir utvrđeno činjenično stanje utvrdio da je tužiteljica u obnašanju dužnosti pučke pravobraniteljice, u razdoblju od 23. srpnja do 16. kolovoza 2019. omogućila sebi korištenje službenog automobila izvan službenih potreba, odnosno u privatne svrhe za boravak na Visu. Činjenica da je u navedenom razdoblju postojala mogućnost da se u slučaju prijekne potrebe tužiteljica vrati na mjesto rada, ne opravdava korištenje službenog automobila u promatranom razdoblju izvan mjesta rada. Također pravilno tuženik ocjenjuje da se odgovaranje na elektroničku poštu, aktivnost u medijima i na društvenim mrežama, ne može smatrati opravdanim razlogom za obavljanje poslova izvan mjesta rada, jer ga za te poslove nije morala napuštati.

11. Neosnovano tužiteljica prigovara da je tuženik povrijedio članak 39. ZSSI-a, jer je zahtijevao od nje obavijesti i dokaze prije donošenja odluke o pokretanju postupka 12.11.2020. Ovo iz razloga koje navodi tuženik tijekom upravnog spora, odnosno da je u skladu s člankom 39. stavkom 5. ZSSI-a od Ureda pučke pravobraniteljice nakon zaprimanja anonimne prijave mogućeg sukoba interesa zatražena odgovarajuća očitovanja i dokumentacija kako bi se utvrdilo postoji li moguća povreda neke od odredbi ZSSI-a, dok je tužiteljičino osobno očitovanje, temeljem članka 39. stavka 3. ZSSI-a, zatraženo tek nakon pokretanja postupka.

11.1. U odnosu na odluke donesene u predmetima protiv dužnosnice Jasenke Auguštan Pentek i dužnosnika Ivana Hanžek na koje se poziva tužiteljica, valja reći da te odluke nisu predmet ovog upravnog spora.

12. Slijedom navedenog, tužiteljica svojim prigovorima nije dovela u sumnju zakonitost osporenog rješenja, jer je prema ocjeni Suda rješenje doneseno u zakonito provedenom postupku, na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava. Osim toga Sud smatra da je tuženik u osporenom rješenju obrazložio na temelju kojih kriterija je tužiteljici izrečena novčana sankcija od 4.000,00 kn sukladno članku 42. stavku 1. podstavku 2. ZSSI-a radi čega je bilo osnove

da se tužiteljici izreče novčana sankcija vrlo blizu početnog raspona u kojem je bilo moguće izreći visinu novčane sankcije sukladno članku 44. ZSSI-a.

13. Budući da prigovori tužiteljice ne dovode do drugačijeg rješenja ove upravne stvari, Sud na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

14. O trošku upravnog spora, sud je odlučio na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a, prema kojoj stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Kako tužiteljica nije uspjela u ovom upravnom sporu, nema zakonskog osnova udovoljiti njenom zahtjevu za nadoknadu troškova upravnog spora. Stoga je Sud odlučio kao u točki II. izreke ove presude.

U Zagrebu, 10. veljače 2022.

Sutkinja
Kristina Senjak Krunić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu (četiri primjerka), u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

1. Odvjetnik Božidar Husajina, 10000 Zagreb, Ulica Pavla Hatza 10
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, 10000 Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/3
3. U spis

Za točnost otpravka ovlašteni službenik:

Valentina Pergar

